

Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach rodzinnych – 25 maj 2020 r.

By zagwarantować stabilność stosunków rodzinno-prawnych prawodawca wprowadził zasadę domniemania ojcostwa. W myśl tej zasady, jeżeli dziecko urodziło się w czasie trwania małżeństwa albo przed upływem trzystu dni od dnia jego ustania lub unieważnienia, domniemywa się, że pochodzi ono od męża matki. Zasada domniemania ojcostwa wynika z założenia, że skoro jednym z praw i obowiązków małżeńskich jest pozostawanie we wspólnym pożyciu, które opiera się m.in. na więzi fizycznej, wzmocnionej obowiązkiem wierności i lojalności małżonków, to nie może być inaczej. Domniemanie ojcostwa męża matki dziecka obowiązuje niezależnie od tego, czy małżonkowie pozostają we wspólnym pożyciu, czy żyją w rozdzieleniu, czyli w separacji faktycznej. Należy jednak podkreślić, że domniemanie ojcostwa jest domniemanem prawnym, i jako takie nie musi pokrywać się z rzeczywistym stanem rzeczy (faktycznym ojcostwem męża matki). W związku z tym jest wzruszalne i może zostać obalone na skutek wniesienia powództwa o zaprzeczenie ojcostwa.

Zagadnienia te były przedmiotem zainteresowania Sądu Najwyższego, czego przykładem jest wyrok z dnia 19 października 2011 r., II CSK 87/11, LEX nr 1027165 oraz wyrok z dnia 17 września 1999 r., I CKN 1138/98, LEX nr 38856.

Studiowanie treści wskazanych judykatów należy zacząć od przypomnienia sobie przepisów dotyczących instytucji ojcostwa pomieszczonych w art. 62-86 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jedn. 2019, poz. 2086), szczególnie treści przepisu art. 62 zakładającego domniemanie pochodzenia dziecka małżeńskiego od męża matki.